

Onafhankelijk magazine van de Universiteit Twente
jaargang 06 - nummer 10 - december 2016

www.utnieuws.nl

**LAATSTE
NUMMER**

nieuws

ACTUEEL EN ONAFHANKELIJK

**WELCOME,
CUSTOMERS!**

INTERVIEW
FB'ER ANDRÉ
DE BROUWER

INTERNATIONAL
DAY IN LIFE
UT NIEUWS

ACHTERGROND
DECANEN OVER
HET JAAR 2016

Nieuw begin

Beste lezer,

Voor je ligt het allerlaatste nummer van UT Nieuws Magazine. UT Nieuws gaat namelijk een andere koers varen: vanaf januari 2017 brengen wij álle content online. Daarom lanceren wij in het vroege voorjaar ook een nieuwe website. Deze zal beter zijn ingericht om de zogenaamde longreads - de langere achtergrondverhalen en interviews over onderwijs en onderzoek - te publiceren. Met daarnaast volop ruimte voor rubrieken, filmpjes, liveblogs en interactieve infographics. En, leuk voor ons internationale lezerspubliek: met meer Engelstalige artikelen. We doen dit allemaal om aan te sluiten bij het snel veranderde medialandschap. Social media spelen in toenemende mate een rol bij het trekken van lezers naar onze nieuwswebsite. Sterker nog: het merendeel van de lezers komt nu al via Facebook op onze website, die gemiddeld zo'n 5000 keer per dag wordt bekeken....

Ondertussen daalt de animo voor het papieren product; het UT Nieuws Magazine blijft in de bakken liggen. 'Want het past niet in mijn broekzak', kreeg de redactie eens te horen van studenten. UT Nieuws lezen doen ze wel via Facebook, Twitter, de mobiele website of de app. Hoog tijd om in te spelen op dit veranderde lezersgedrag. En dat doet de redactie op verschillende manieren. Naast een toekomstbestendige website komt er ook driejaarlijks een populair wetenschappelijk magazine over UT-onderzoek, waarvan de eerste editie in maart verschijnt.

En dat alles gebeurt onder een nieuwe naam. Met die naamsverandering willen we als redactie enerzijds de groeiende groep internationale lezers beter bedienen en anderzijds onze onafhankelijke positie binnen de UT steviger neerzetten. Hoe we gaan heten, maken wij in januari bekend tijdens de nieuwjaarsreceptie. Later volgt dan ook nog een nieuwe huisstijl. Kortom, 2017 belooft een spannend jaar te worden. Maar wat in elk geval níet verandert: als redactie blijven we het nieuws over de UT kritisch volgen. We blijven interessante UT'ers interviewen, mooie verhalen schrijven en debatten organiseren. Want dat is onze taak.

Ik wens alle lezers fijne feestdagen toe en een prachtig 2017!

Marieke Platvoet

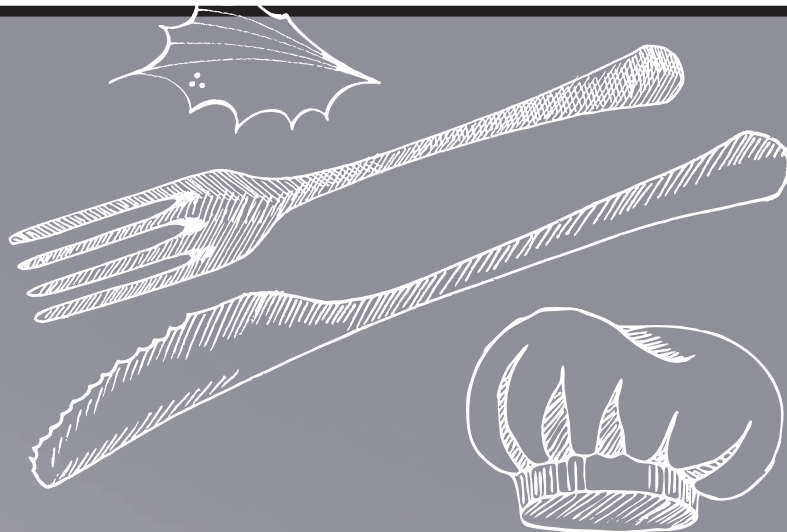
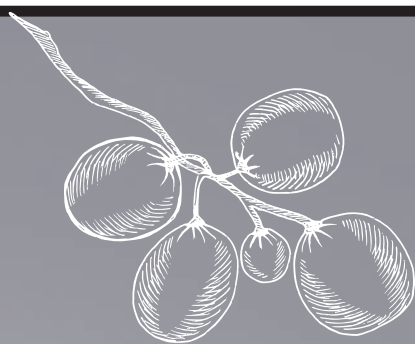
Hoofdredacteur UT Nieuws

IN DIT NUMMER

12

Wat dacht je van een lichtgebonden bospaddenstoelensoep met de kerst? En wildpeper met aardappelpuree? Moeilijk om te maken? Welnee! Chefkok Niels Schuur van de UT-Faculty Club stelde een prachtig kerstmenu samen. Ook voor de student: betaalbaar, lekker én gemakkelijk. Bon appétit!

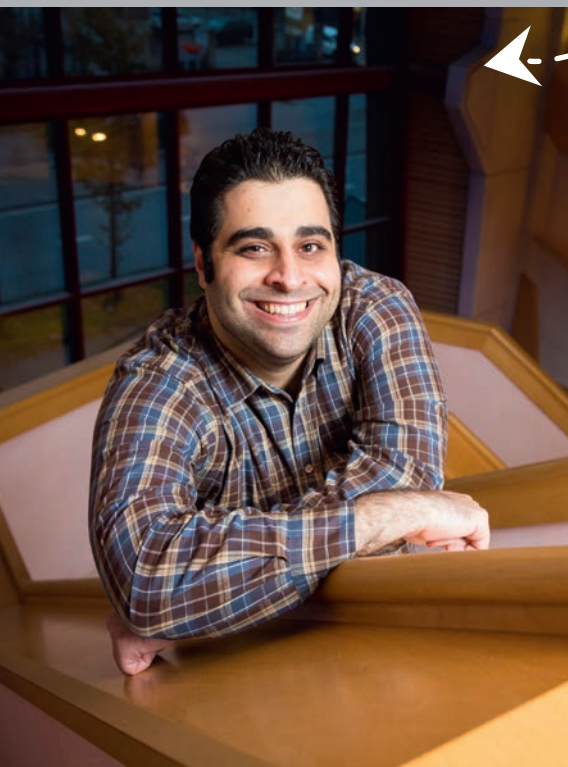

EN VERDER...

- 4 Hoe is het eigenlijk met...? Eureka!
- 5 Column Enith Vlooswijk
- 6 Coverstory: student as customer
- 10 Onderzoek: Guus Meershoek
- 14 Achtergrond: faculteiten over 2016
- 16 Speeddate
Column Niels Baas
- 17 Passie: Anneke Vloon
- 18 UT in beeld
- 20 Ondernemen: Over leven na start-up
- 22 Interview: André de Brouwer
- 26 Sportrubriek: zwerkbal
Column Dennis Hans
- 27 Recensie: Superstudent
- 28 Research: Tree detection
- 30 Day in Life: UT Nieuws
- 34 PhD: Hugo Albers
- 35 What's Next
Rat & Muis

32

Climate change continues to be a hot issue, but is often debated in terms of how it affects natural phenomena or biodiversity. To fill part of that gap, Master's student Sadra Matmir (ITC) explores how city folk in New York experience the impacts of heat waves, as one of the main hazards caused by climate change.

WWW.UTNIEUWS.NL

UT NIEUWS

@UTNIEUWS

@UTNIEUWS

HOE IS HET EIGENLIJK MET...?

DE SCHUIJER CAMPUS CULTUUR PRIJS

Eind mei sprak Mark Weirath, hoofd Culture & Events zijn zorgen uit over de Schuijer Campus Cultuur Prijs, die is vernoemd naar en traditiegetrouw uitgereikt wordt door oud-campusdecaan Jan Schuijer. De onderscheiding voor exceptioneel cultureel UT-talent werd vorig jaar vanwege gebrek aan geschikte kandidaten niet toegekend. Maar hoe is het er nu mee gesteld? 'Er zit nog weinig schot in', aldus Weirath. 'We hebben de zaak met professor Schuijer besproken. Hij geeft ons in principe carte blanche om de prijs in een andere vorm te gieten, maar wenst er zelf, vanwege zijn hoge leeftijd, niet meer bij betrokken te zijn. Hij is ruim negentig jaar oud en de prijs kost hem naar eigen zeggen te veel energie. Dat is erg jammer, maar uiteraard ook begrijpelijk.' Hoe het nu verder met de onderscheiding moet weet Weirath nog niet precies. 'De Schuijer Prijs is bedoeld voor cultureel talent, dat eveneens goed presteert op

academisch gebied. Kandidaten die aan beide eisen voldoen zijn lastig te vinden, dat bleek vorig jaar wel. We zouden het academische aspect weg kunnen laten, maar daarmee degradeer je de prijs, en dat willen we niet. De bedoeling is dat er nog een gesprek volgt met het nieuwe bestuur van Apollo. Zij zouden ons kunnen helpen met het vinden van kandidaten. Daarnaast houdt de cultuurkoepel elk jaar een Open Podium waar de Student Union sinds enige tijd haar eigen cultuurprijzen uitreikt. De Schuijer Prijs zou tijdens diezelfde gelegenheid uitgereikt kunnen worden. Dat scheelt weer een ceremonie.' Wat betreft het vinden van kandidaten heeft Weirath nog een oproep. 'We lichten elk jaar alle culturele verenigingen in om kandidaten voor te dragen, maar in principe is iedereen vrij om iemand te nomineren. Mochten studenten of medewerkers potentiële kandidaten kennen, dan kunnen ze contact met mij opnemen.'

'In principe is iedereen vrij om iemand te nomineren'

EUREKA!

KUNSTGRAS TESTEN MET KUNSTHUID

Van de laagste 'we gaan voor de derde helft'-regionen tot het betaalde voetbal, steeds vaker dribbelen spelers over kunstgras. Als sportvereniging wil je natuurlijk niet dat je leden al te veel schrammen en builen oplopen. Dus is de vraag: hoe test je de reactie van huid op kunstgras? Met menselijke proefkonijnen die slidings maken en dan kijken hoe diep de schaafwond is?

UT-promovenda Marina Morales Hurtado heeft de oplossing: een dubbellaags synthetisch huidmodel, dat niet van echte huid te onderscheiden is. De kunst huid bestaat uit twee lagen met verschillende eigenschappen en elastisch gedrag, net als onze eigen huid, die ook uit twee lagen bestaat. De bovenste laag is samengesteld uit een mengsel van Poly Vinyl Alcohol, raapzaadolie en glutaaraldehyde. De dikkere onderlaag heeft ultrazachte, mechanische eigenschappen.

Bijzonder is dat de kunst huid zich, net als de onze, aanpast aan vochtige omstandigheden. En dat is een hele stap vooruit, want vandaag de dag gebruikt de wereldvoetbalbond FIFA nog een siliconenhuid die zich nauwelijks gedraagt als menselijke huid. Daarom riep de kunstgrasindustrie al een tijdje om een alternatief als dat van Hurtado. Haar kunst huid wordt in de nabije toekomst uitgeprobeerd bij slidingtests van de FIFA en de Europese bond UEFA op Nationaal Sportcentrum Papendal.

HOOGOPGELEID IS NOG NIET WIJS

Hij wist alles over aardlagen, breukranden, kalkafzettingen en naschokken. In één oogopslag zag hij het verschil tussen een rotswand van miljoenen jaren oud en een 'jonkie' van hoogstens twintig millennia. Als het ging om leeftijdsbepaling op grond van korstmossen, mineralen en koolstofdatering wist hij van de hoed en de rand en aan scheuren in een woning kon hij zien in welke richting de aardbeving het krachtigst was geweest. En toch kraamde de geoloog, een van de bekendste in Italië, óók de grootste onzin uit.

Ik zat aan zijn keukentafel, terwijl hij zijn ziel en zaligheid legde in een pastasaus van zelf geplukte bospaddestoelen. 'Ze komen uit het bos bij Amatrice', legde hij uit, half jubelend, half schuld bewust. 'Sinds de aardbeving heeft bijna iedereen de ramplek verlaten, dus er is niemand om ze te plukken.' Natafelend kwamen de grote verhalen. Over dat de geschiedenis wel had bewezen dat sterke leiders beter regeerden dan een democratisch bewind. En over de hersenontwikkeling van homoseksuelen. 'Homoseksuelen zijn veel intelligenter dan normale mensen, wist je dat niet? Kijk maar naar Leonardo, die was het ook.'

Totaal verbouwereerd staarde ik naar zijn gezicht. Geen greintje ironie te bespeuren. Het enige tegenargument dat ik kon verzinnen, was dat het een compleet krankjorem idee was. Hij was niet onder de indruk van die bewijsvoering.

Keer op keer maak ik dezelfde fout door te veronderstellen

dat hoogopgeleide mensen verstandiger en weldenkender zijn dan hun lager opgeleide medemens. Maar dat iemand een gewaardeerd expert is op het gebied van aardbevingen en schokbestendig bouwen, wil nog niet zeggen dat hij ook op andere terreinen wel gelijk zal hebben. Hoogopgeleid staat niet synoniem voor rationeel, onbevooroordeeld, verstandig en wijs.

Dat ik niet de enige ben die deze fout maakt, bleek de afgelopen maand weer. Er stemden immers niet alleen domme, laagopgeleide mensen op Trump. Schokkend! En in een uitzending van Pauw liet een vriendelijke arts zich compleet van tafel blazen door drie schijnbaar hoogopgeleide anti-vaccinatiemevrouwen. Mijn Twitter timeline ontplofte en ook

bij de arme arts was de schok van het gezicht te lezen: deze hoogopgeleide mensen geloven werkelijk de zotste dingen! Lieve, verstandige mensen (althans, daar gaan we voor de gezelligheid maar even vanuit), onthoud het nu voor eens en altijd: of je nu garnalenpeller bent of minister, een maatpak draagt of een overall en of je nu alleen lagere school hebt afgerond of een doctorstitel voor je naam hebt staan, stupiditeit overkomt de besten. Houd daar rekening mee tijdens discussies.

**'Stupiditeit
overkomt de
besten'**

Universities have to be competitive to attract newcomers

STUDENT AS A CUSTOMER

#3

Extracurricular
activities

Education has become a business and as any other business, it needs customers - in this case, students. To compete on the educational market, universities therefore have to attract students. The UT is no exception and also our university tries to adjust its organization and services to meet its clients expectations. But how should they do that? What is it that students actually want from a university? In other words, if students were walking down a shopping aisle stuffed with universities, what would make them stop and put a certain 'product' into their shopping basket?

Once the time comes to 'shop' for a university, talented students have nearly unlimited options. How do they choose? We have asked several UT students: what were the aspects of a university that you considered when selecting your alma mater?

#1

Good curriculum,
high ranking

6 392759 104370

Especially if you want to study abroad, you might need to rely mainly on information available 'on paper', such as the official ranking or curriculum. 'The main thing I looked at when picking a university was the curriculum, the content of lectures and class sizes. I wanted a place where I could grow academically,' Pedro Arias, a UT student from Mexico, describes the process of selecting the right school for his Bachelor's studies.

'The quality of education and curriculum was the main deciding factor,' agrees Karima Ammar from Belgium. 'What I expect from a university is a degree recognized on my resume. I wanted a university that was recognized internationally, and so the first and main aspect I considered was ranking.'

#2

The right
atmosphere

6 392759 104370

While the content of courses is the most important factor for some, other students don't focus on it as much. 'When I was deciding about my Bachelor's studies, I didn't study the curriculum in any depth,' says Ivan Remijn. 'I considered several technical universities, but I chose the UT, because I visited the campus and saw how people communicated here. You are not just a number here, professors know you. The teachers I met were very relaxed and talkative, which was something I didn't find elsewhere. I felt this was the vibe I was looking for. The decision was rather instinctive.' CreaTe student Heleen Kok had a similar experience: 'I knew it was a place I could see myself in. I went with my gut feeling,' she describes her first visit to the UT. 'I don't think I would consider a university I couldn't visit first. It is important to know how you feel there, because your study program doesn't mean everything in the end.'

#4

The right type of
advertising

6 392759 104370

Potential students are aware that universities fight for their attention and some of them appreciate heavy marketing: 'I can see that universities are competing for students and I'm looking for this competitiveness, I want a competitive institute full of good stories. Good stories about people working there or achievements within the institute is definitely something that attracts me,' says Ivan Remijn. Others prefer a slightly different approach. 'What made a difference for me were the events where you could get in touch with the actual students, who tell you why they picked the study. Because students will tell you how it really is, while others might just try to sell you the school,' explains Heleen Kok.

#5

Location &
accommodation

6 392759 104370

All interviewed students mentioned that the university's precise location and possibilities for accommodation didn't influence their decision. 'The location of the institute is quite irrelevant for me and other international students, because we already travel thousands of kilometers anyway,' clarifies Pedro Arias. On the other hand, all students agreed that they would choose a campus university over one located in a city, if they both offered the same degree.

If it comes to accommodation, students seem confident they can arrange their living space without any help from the university. 'Not having arranged housing would be an obstacle, but it would not be a deal breaker,' thinks Arias and Karima Ammar says the same: 'I didn't think about accommodation at all. I knew I could sort that out myself.'

Indeed, life at a university is about much more than just education, and future students know that. 'I had no idea what exactly to expect from the studies, but I knew exactly what I wanted in terms of social life – I wanted to join associations and a sorority,' smiles Heleen Kok. 'Besides education, I need the university to give me room for ambition. I want a place, where I can grow and be active – through associations, studying abroad or the Student Union.'

Heleen certainly isn't the only one with this mindset. 'I wanted the university to bring me the proper student life, so I was very attracted by the student associations and everything else the campus had to offer,' says Karima Ammar. Pedro Arias agrees: 'Associations make it easy for you to be involved. I need opportunities for experiences outside the organization.'

If the customer is always right, how can the UT make itself as customer-friendly as possible? Four members of staff, from various levels within the organisation, offer their vision.

Victor van der Chijs, UT executive board chairman: 'We have to be competitive enough'

'It starts with offering quality education and research. That goes for both Dutch and international students. For an international student, it's probably even more important. People used to think students should be grateful to study at our university. Nowadays, we're competing in an international battle for students who are a right fit. We have to be competitive enough. We aim to offer small-scale, intensive education, with a lot of contact hours. That's what separates us from other universities. It's also not a secret that I strongly support educating students in an international environment. I think it's necessary, because that's the field they'll end up working in.

Besides that, I think an international classroom is an enriching experience. Different backgrounds create open minds and help to develop new insights. We also want to offer students the opportunity to gain international experience. An internship abroad, for instance. One of my jobs is to ensure co-operations with the right strategic partners. I think we're well on our way to make the UT as appealing as possible. If I were a student, I would know which university I would choose.'

Inge Boomkamp, programme manager internationalisation: 'Be nice and transparent'

'Because students sometimes apply to six to ten universities, the first thing they expect from us is a quick reply after they've submitted their application. A reply within two weeks – one week for administrative and another for academic assessment – is now the norm, but this is far from being achieved by every educational programme. We are working hard to make the entire chain as efficient as possible. By addressing this issue so actively, we hope everyone will recognise its importance.

Another important process is in marketing. We are going to focus more closely on target groups. Sometimes you know relatively quickly when someone is a good match. Other times a prospective student might still be at an early stage of the selection process. You have to adjust your approach to suit the target group, offer information that fits the phase a prospective student is in. My view on all of this is: be client friendly, nice and transparent. Most importantly, the steps a student needs to take to get here must be logical. For this reason, I'm pressing for a transparent step-by-step plan for both students and the university. Then you know what to expect from each other. The aim is not to attract as many students as possible, but as many as possible that match well with the UT.'

Gert Brinkman, Communication Studies study advisor: 'Take a good look at what's needed'

'Ask people directly what internationalisation means and often you will have to push hard to get a concrete answer. There is a strong sense that it is something good. In my opinion, this almost tends towards populism. Who benefits from it eventually? What percentage of students will end up working internationally? This needs to be researched, perhaps in a very simple way, via LinkedIn.

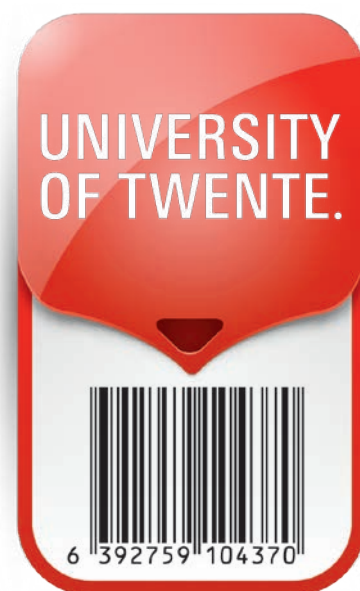
A movement of thirteen Dutch universities, which all want to increase their volume in a declining demography, is at the heart of the ethical question why we are internationalising. You have to take a good look at what's needed, especially for students. Many students are finding skills increasingly important in communication studies. You have to serve them the best way you can in this respect too – regardless of where they end up, which is now approached in a positive way through project-driven education, for example. A lot depends on money, of course. Each layer – from board members, faculties, educational programmes and lecturers to students – is dependent on the motives of a layer somewhere above. As long as the music keeps playing, we can all dance. The question is: who holds the moral compass?'

Jasper ten Napel, portfolio manager internationalisation Student Union: 'Housing students is a tough issue'

'For me, two aspects are very important for international students: the Kick-In and accommodation. The Kick-In is the first real impression students get of university life here and it has to be a warm welcome for everyone. I thought it went particularly well this year; no students were left out. Housing students is a much tougher issue. Co-option produces stable homes, but I know that international students often have a much smaller chance of finding a room than Dutch students. You can look at it in two ways: a friendly and close-knit residence leads to expectations. The question is whether Dutch students are waiting for an international student who maybe closes himself off from happy household. An international student might also question whether that kind of atmosphere suits them. But I do think it's important that doors are not closed to them, literally, and I am hopeful of improvement. After all, there's really not that much room on this campus.

I'm also seeing more and more international students getting actively involved in sport, study and cultural associations. That too is something the Union likes to encourage, to get them more involved in commissions. Personally, I hope people will stop seeing things as black and white, as national and international. |

'It starts with offering quality education and research'

Guus Meershoek bezorgd over positie academici in korpsen

ONDERZOEK KAN INNOVATIE POLITIE STIMULEREN

Het klopt dat hoger opgeleiden bij de politie vaak moeizaam worden geaccepteerd. En het klopt ook dat ze nogal eens teleurgesteld het korps verlaten. 'Helaas gaat daardoor veel kennis en kwaliteit verloren', aldus onderzoeker Guus Meershoek, die met de conferentie Willen, doen en weten - wat eerst? het tij hoopt te helpen keren.

'De leiding blijft bestaan uit een old-boys-netwerk'

Meershoek is universitair docent bestuurskunde aan de Universiteit Twente en lector politiegeschiedenis aan de Politieacademie. Hij publiceert regelmatig over de 'braindrain' bij de politie: het werven van academisch geschoolde experts verloopt moeizaam en ze voor de politie behouden is al net zo moeilijk. Meershoek: 'Ook bij de politie hoor je 'we are tired of experts'. Academici kunnen vaak alleen iets bereiken als ze een leidinggevende hebben die hen beschermt tegen morrende collega's.'

Hiërarchische omgeving

Begin jaren '80 ontbrak het de politie aan deskundigheid om de toegenomen georganiseerde misdaad te bestrijden. Meershoek: 'Dat leidde ertoe dat vanaf de jaren '90 meer academici bij de politie kwamen. Maar het was nog niet genoeg; in 2005 adviseerde de commissie Posthumus - na analyse van de zogeheten Schiedammer Parkmoord (waarbij door een justitiële dwaling iemand vijf jaar ten onrechte vastzat, red.) - dat de politie moest streven naar 30 procent hoger opgeleiden.'

Meershoek geeft een voorbeeld hoe dit in de praktijk uitwerkt: 'Recherchewerk vindt plaats in een hiërarchische omgeving. Voor een academicus is dat lastig. Omgekeerd vindt een rechercheur het vaak maar niks dat zo'n academicus 'met een wijldopig verhaal' komt. Hij wil resultaat zien.'

Overigens speelt dit volgens Meershoek niet alleen bij de recherche, maar op alle niveaus. 'Er is zelfs zoiets als een 'blauw plafond'. De leiding ziet experts als 'nuttige' jongens, maar blijft zelf bestaan uit een old-boys-netwerk van praktijkmensen, afkomstig van de Politieacademie. Ze trekken meestal al twintig, dertig jaar met elkaar op en bedienen zich van allerlei argumenten als 'waan van de dag' om hun gebrek aan innovatie te rechtvaardigen. Bij de politie bestaan een aantal eilandjes, waar innovatieve dingen gebeuren die uniek zijn. Ons hightech-crimeteam is het beste ter wereld; de FBI komt hier om het vak te leren. Maar als je naar de hele organisatie kijkt, gaat het een stuk minder goed.'

Leeftijdsopbouw

Volgens de bestuurskundedocent komt dat grotendeels door de leeftijdsopbouw. Bij nieuwe vormen

WILLEN, DOEN EN WETEN - WAT EERST?

Guus Meershoek organiseert samen met de directeur Strategie van het ministerie van Veiligheid en Justitie de conferentie Willen, doen en weten - wat eerst? over beleid, praktijk en wetenschap bij de politie. Tijdens de conferentie, op 19 januari, wordt een actueel overzicht gegeven van het wetenschappelijke onderzoek op dit terrein in Nederland.

van criminaliteit speelt hightech een grote rol. Maar zelfs een smartphone wordt bij de politie vaak al beschouwd als iets voor jonge collega's. 'Dat de politie niet goed met die nieuwe vormen van criminaliteit omgaat, heeft dus alles met de leeftijdsopbouw te maken. Een groot deel van de politiemensen gaat niet eerder dan over een jaar of tien met pensioen en pas dan ontstaat er ruimte voor jongere collega's.' Ondertussen verwachten burgers wel dat de politie iets doet als ze op internet zijn opgelicht. 'Het gros van de politiemensen vindt dat echter te ingewikkeld en dus gebeurt er niets. En daar hebben burgers last van, want cybercrime richt een hoop schade aan.' Het gebrek aan motivatie om zich te verdiepen in moderne technologie heeft volgens Meershoek ook te maken met de gezagsstructuur. 'Er kunnen zomaar nieuwe prioriteiten worden gesteld. Als de burgemeester klaagt over overlast in een wijk, moet de politie daar voorrang aan geven. Dat kan ten koste gaan van specialistisch onderzoek in een complexe zaak. Veel politiemensen zijn daarom net iets minder geëngageerd dan een expert. Ze houden er altijd rekening mee dat ze van een zaak kunnen worden afgehaald. Dus denken ze: 'niet te hard lopen, want

het kan zomaar afgelopen zijn'. De expert denkt 'geef me nog vier weken, dan heb ik een mooi dossier'. En dat alles komt de innovatie niet ten goede.'

Meer investeren

Wat is de oplossing? Meershoek noemt het beste antwoord meteen het minst realistische: meer investeren in innovatie en mankracht. 'Voorlopig mogen er geen ontslagen vallen, terwijl tegelijkertijd bezuinigd moet worden. Van het totale politiebudget gaat 80 tot 85 procent naar salarissen, dus wordt er vooral bezuinigd op de middelen, zoals ICT. Dat belemmert de vernieuwing en zou alleen kunnen worden opgelost door de ontslagbescherming op te heffen. Maar dat gaat dit kabinet niet doen. En geld erbij is ook geen optie.' Gelukkig onderkent de huidige politieleiding volgens Meershoek, meer dan de vorige, de waarde van wetenschappelijk onderzoek. 'We hebben echt niet over drie of vier jaar een gemoderniseerde politie. Maar de politie kan wel gestimuleerd worden door nieuwe inzichten uit wetenschappelijk onderzoek. Daartoe dient ook het symposium dat we binnenkort organiseren.' |

Chefkok Faculty Club Niels Schuur stelt studentenkerstdiner samen

Rook de (kerst)sterren van de hemel

Niets is zo gemakkelijk als bij je ouders aanschuiven voor een overheerlijk kerstdiner. Maar het is ook wel eens leuk om met de kerstdagen zelf een keukenschort voor te binden. Laat je pa en ma of huisgenoten versteld staan van je kookkunsten met dit mooie diner, dat chefkok Niels Schuur van de Faculty Club speciaal voor de UT-studenten samenstelde.

Bospaddenstoelensoep

Ingrediënten:

- 250 g bospaddenstoelenmix
- 1 l water
- 50 g boter
- 60 g bloem
- Bouillonblokjes (voor vegetariërs groentebouillonblokjes/ poeder)
- 1 bosui

Bereiding:

Maak de bospaddenstoelen waar nodig schoon en snij ze in gelijke delen. Zet het water op in een kookpan en voeg de paddenstoelen toe. Breng aan de kook en laat 5 min. doortrekken. Zeef de paddenstoelen eruit en laat de bouillon afkoelen. Maak in een kookpan een roux voor de binding van de soep. Laat hiervoor de boter op laag vuur smelten, voeg de bloem toe en roer tot ze gebonden zijn en de roux zanderig aanvoelt. Voeg daarna de afgekoelde paddenstoelenbouillon toe en roer met een garde tot de roux is opgelost. Breng het geheel langzaam aan de kook. Snij ondertussen de bosui ragfijn (ongeveer 3 stengels voor 4 personen). Als de soep aan de kook is voeg je naar smaak zout en bouillonblokjes toe. Verdeel de afgekookte bospaddenstoelen over vier soepkoppen/borden en giet de soep in het bord. Garneer met de bosui.

TIP VAN DE KOK: Serveer bij de soep stokbrood of afgebakken minibroodjes met bijvoorbeeld gezouten boter of een soepstengel. Wil je deze soepstengel extra cachet geven, wikkel er dan rauwe ham omheen.

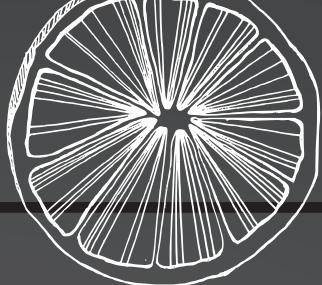
Wildpeper

Ingrediënten:

- 750 g wildzwijn- goulashvlees
- 750 g herten-goulashvlees
- 150 g katenspek
- 250 g champignons
- 150 g zilverui
- 3 eetl. cranberrycompote
- 4 dl rode wijn
- 1/3 ontbijtkoek
- 1 blaadje laurier
- Zout en peper
- Basis jus saus/poeder
- Boter

Bereiding:

Snij het katenspek in reepjes en de champignons in kwarten. Bak het goulashvlees aan in boter en doe dit in een passende kookpan. Blus het braadvocht af met de rode wijn. Voeg hier een halve liter water aan toe en bind het met een beetje juspoeder. Schenk dit vocht op het goulashvlees in de kookpan. Voeg de laurier toe met iets zout en peper en zorg dat het vlees net onder het vocht staat. Breng het geheel aan de kook en laat het op laag vuur sudderen. Bak het spek, de champignons en de zilverui aan in een bakpan en voeg dit toe aan het vlees als dit een half uur tot drie kwartier heeft gesudderd. Laat het geheel sudderen tot het vlees goed gaar is. Voeg daarna de cranberrycompote toe en laat 5 min. mee trekken. Breng het geheel op smaak met zout en peper. Snij de ontbijtkoek in plakken, voeg deze toe aan de wildpeper en laat goed oplossen en het vocht binden.

Aardappelpuree

Ingrediënten:

- 1,5 kilo aardappels
- 3 dl melk
- 100 g roomboter
- Zout

Bereiding:

Schil de aardappels en spoel ze af met koud water. Zet de aardappels op met koud water en een snufje zout en kook ze gaar totdat ze uit elkaar vallen. Zet ondertussen de melk en de boter in een pan op laag vuur en smelt de boter in de melk. Giet de aardappels af en laat ze droog stomen. Stamp de aardappels met een pureeknijper/stamper fijn en voeg de melk beetje bij beetje toe totdat je een smeuïge puree hebt. Voeg naar smaak zout toe.

TIP VAN DE KOK: De rode kool en spruiten spreken voor zichzelf. Wel een tip voor de spruiten: kook ze beetgaar en bak ze daarna nog kort met wat spekjes in een pan.

Appelcompote

Ingrediënten:

- 1 kilo frisure appels
- 2 zakjes vanillesuiker
- 1 theel. kaneel
- 3 eetl. citroensap
- 100 g rozijnen
- 100 g amandelschaafsel
- Suiker

Bereiding:

Snij de appels in 8 parten, verwijder het klokhuis en doe ze in een pan. Voeg vanillesuiker, suiker naar smaak en citroensap toe en meng dit met de appels. Strooi dan de rozijnen en het amandelschaafsel er overheen en zet het geheel 15 min. op een matig vuur. Doe de appelcompote in een kom, laat afkoelen tot kamertemperatuur en zet tot gebruik in de koelkast.

Stoofpeertjes

Ingrediënten:

- 8 Gieser Wilderman- stoofpeertjes
- Rode wijn
- 1 kaneelstok
- 1 vanillestokje
- 1 steranijs
- 200 g suiker
- Grenadine

Bereiding:

Schil de stoofpeertjes. Snij een reepje van de onderkant van de peertjes, zodat deze kunnen blijven staan. Haal de pitjes eruit met een parisienboor of probeer anders met een schilmesje de pitjes eruit te halen. Doe de peertjes in de pan en voeg rode wijn toe totdat de peertjes onder staan. Voeg hier een scheut grenadine, de suiker, het vanillestokje, kaneelstokje en de steranijs aan toe. Leg op de peertjes een bord of wat keukenpapier zodat alle peertjes onder het vocht blijven staan en breng ze aan de kook. Laat ze op laag vuur doorkoken totdat ze beetgaar zijn (prik met een mes de peertjes in; als je er makkelijk door komt is het goed. Afhankelijk van de grootte van de peertjes ongeveer 10 minuten). Verwijder het bord of het keukenpapier en laat ze afkoelen in het vocht. Voor gebruik opnieuw verwarmen in het eigen vocht.

Bavarois van vanille en kaneel

Ingrediënten:

- 0,5 l melk
- 0,5 l ongezoete slagroom
- 1 kaneelstok
- 1 vanillestokje
- 150 g suiker
- 14 g gelatine

Bereiding:

Zet de melk op in een pan met het kaneelstokje en de suiker. Snij het vanillestokje over de lengte doormidden, schraap het merg eruit en doe dit bij de melk, samen met het stokje. Breng de melk onder af en toe roeren aan de kook. Week ondertussen de gelatine in koud water (als je blaadjes hebt) of de gelatinepoeder ook in iets koud water. Klop de slagroom met een mixer tot yoghurtdikte. Als de melk aan de kook is haal je de kaneelstok en het vanillestokje eruit. Los de geweekte gelatine op in de melk. Laat de melk afkoelen tot kamertemperatuur. Spatel de slagroom goed door de melk. Giet de bavarois in een schaal of in koffiekopjes en laat deze minimaal 4 uur opstijven in de koelkast.

TIP VAN DE KOK: Serveer bij de bavarois een toef slagroom en karamelijs. Voor eventuele extra garnering kun je een muntblaadje gebruiken, kleine chocola-tjes of een vanillesausje.

INCREDIBLY
DELICIOUS
MENU

Mocht je overhoop geen tijd hebben of vind je het lastig om aan alle ingrediënten voor de wildpeper te komen, dan biedt restaurant Faculty Club uitkomst. Daar is de wildpeper kant en klaar te bestellen, verpakt in vacuümzakken en makkelijk op te warmen. Bestellingen moeten voor 16 december aan de Faculty Club zijn doorgegeven op tel: 053-4892399. Graag bij de bestelling aangeven om hoeveel personen het gaat. De wildpeper kost € 7,50 per persoon.

Decanen kijken terug op 2016

‘ER ZIT WEER S IN DE FAC

Groei over de hele linie, een flinke slag in de internationalisering, prestigieuze prijzen en grants; er is de afgelopen elf maanden veel bereikt. De decanen van de verschillende UT-faculteiten kijken terug op 2016 en blikken vooruit op het komende jaar.

Werkdruk

Grants

Engels

Vacatures

Profileren

TNW: ‘Excellentie naar buiten en binnen’

‘We mogen wel stellen dat we het zowel op onderwijs- als op onderzoeksgebied erg goed doen’, zegt decaan Hans Hilgenkamp. ‘In de Keuzegids komen de opleidingen er weer uitstekend uit en ook onze studenten scores uitstekend. Ik denk dat we in 2016 deze trend hebben doorgezet. We hebben absolute top in huis en dat motiveert iedereen in de faculteit om het beste uit zichzelf te halen. Maar we streven niet alleen goede cijfers en beoordelingen na, we kijken ook naar de menselijke kant.’

‘Ons doel voor 2016 was om meer naar buiten te treden en de buitenwereld naar binnen te halen. Dat gaan we nog meer doen; we nodigen topwetenschappers uit op de UT en we gaan onze studenten en onderzoekers nog meer naar voren schuiven bij onderscheidingen en grants.’

EWI: ‘We staan er goed op’

‘We hebben afgelopen jaar twee onderzoeksvisitaties gehad en informatica en wiskunde kwamen daar heel goed uit. Informatica had zelfs de beste score in Nederland’, blikt decaan Peter Apers terug. ‘Daarnaast krijgen we lovende reacties van de visitatiecommissie op het TOM-onderwijs bij elektrotechniek. Wat dat betreft staan we er goed op.’

‘Al onze bachelors worden nu in het Engels gegeven en daarvan zien we ook het resultaat; bij informatica is de instroom bijna verdubbeld. We hebben dit jaar ook geïnvesteerd in de overgang naar die Engeltaligheid; zowel studenten als docenten kregen de mogelijkheid om een cursus te volgen.’

‘En we hebben dit jaar hard gewerkt aan het binnenhalen van extern gefinancierde projecten. Dat is ook noodzakelijk nu de FES-gelden ten einde zijn gekomen. Bepaalde groepen maken de omschakeling naar Horizon 2020 heel goed, maar er liggen nog uitdagingen.’

ITC: ‘We zetten in op actief opvolgingsbeleid’

‘We hebben voor de zomer gehoord dat we de macrodoelmatigheidsstoets hebben gehaald voor de nieuwe master Spatial Engineering’, vertelt decaan Tom Veldkamp. ‘Daarmee hebben we aangetoond dat er voldoende markt is voor deze nieuwe opleiding. We verwachten nu in september 2017 te kunnen beginnen.’

‘Onze faculteit kampte begin van dit jaar met zo’n zestig vacatures. Daar hebben we flink wat energie in gestoken en het merendeel ervan is nu ingevuld. We zoeken momenteel nog drie hoogleraren, maar

schwung ULTIEMITEIT'

we hebben goede kandidaten. Ook wilden we dit jaar meer vrouwen aan ons binden; dat is gelukt met drie nieuwe tenure-trackers.'

'De toekomst ziet er voor de faculteit goed uit; we groeien op alle fronten. We willen inzetten op een actiever opvolgingsbeleid, maar dat heeft tijd nodig omdat een internationaal netwerk essentieel is voor onze stafleden. Daarom willen we een soort dakpanconstructie opzetten: nieuwe medewerkers krijgen een paar jaar om zich te ontwikkelen binnen ons netwerk en om onze organisatie goed te leren kennen.'

BMS: 'Er zit weer schwung in de faculteit'

'Er zit weer schwung in de faculteit', zegt decaan Theo Toonen. 'Ik proef een afnemend cynisme. Er zijn successen, prestigieuze prijzen en we hebben mooie grants binnengehaald en gehouden, waaronder onze eerste ERC. Het Global Online Science (GO) Lab Project van Ton de Jong krijgt een Europees vervolg en we zijn relatief succesvol geworden in Horizon 2020.' 'We hebben ook de organisatie geleidelijk weer op poten gekregen. Er is het afgelopen jaar hard gewerkt om van twee verschillende ondersteunende diensten één facultair geheel te maken. We hebben de hoofdlijnen van een toekomstvisie opgesteld: BMS als faculteit voor sociale wetenschap en technologie. Dat is goed ontvangen door het College van Bestuur en intern bestaat daar nu een breed draagvlak voor. Vakgroepen worden geclusterd en we gaan van twaalf naar vijf onderzoeksprogramma's.'

'De overgang naar het Engels is bijna voltooid. Dat heeft een flinke impuls gegeven aan de instroom van

bachelors. Psychologie is enorm gegroeid. Technische bedrijfskunde scoort ook goed. We voorzien al onze opleidingen stap voor stap van een Twents profiel: technologie, gedrag, samenleving. Dat past in het huidige landschap van communicatie, bestuur, somatische en geestelijke gezondheidszorg.'

CTW: 'Het enthousiasme is groot'

'De faculteit is sterk aan het internationaliseren', zegt decaan Geert Dewulf. 'Zo biedt de faculteit sinds dit jaar een double degree aan met de luchtvaartuniversiteit uit Brazilië ITA en is het aantal visiting professors van partneruniversiteiten sterk toegenomen. De bachelor Industrial Design is overgegaan op het Engels en diverse medewerkers hebben een onderzoekssabbatical gepland in het buitenland, wat tot een toename van het aantal buitenlandse studenten en internationale projecten leidt. Bovendien hebben diverse medewerkers plannen ontwikkeld met buitenlandse partners.'

'Al met al is het enthousiasme groot. Onze medewerkers hebben het afgelopen jaar verschillende persoonlijke prijzen in de wacht gesleept en dat geeft de hoge kwaliteit van ons onderzoek aan. Maar er is ook bezorgdheid over de toenemende werkdruk. Het vinden van een goede balans is daarom des te belangrijker.'

'Een belangrijke mijlpaal voor CTW wordt de officiële opening van het Fraunhofer Project Center in januari. Dit centrum zorgt voor een nog sterkere profilering van de engineering in Twente en versterkt onze verbanden met de industrie.' |

Double degree

Mijlpaal

Balans

Tenure-trackers

Enthousiasme

Onderzoek

EEN SPEEDDATE MET... JOHAN STULEN (50)

Alle klusjes die je kunt bedenken

'Als medewerker interne dienst in het gebouw Vrijhof doe ik alle klusjes die je kunt bedenken. Van een slot vervangen tot de interne verhuizingen. Elke keer maak ik de inschatting: kan ik dit zelf of moet er een expert bij komen. Daarnaast zit ik bij de servicedesk. Meestal iets verder naar achteren, verdekt in de hoek. Als mijn collega's werken, dan zijn zij het eerste aanspreekpunt. Het leuke aan mijn werk? Je kent het hele gebouw. Ik ken echt elk hoekje en gaatje. Dat moeten wij van de interne dienst ook wel, want bij de avondronde komt het wel eens voor dat een dakloze zich wil laten opsluiten in het gebouw. Ik werk meestal overdag, maar mijn collega's begeleiden die dan met zachte hand naar buiten.'

Mijn ideale baan

'Ik ben in juni 2015 begonnen op de UT, eerst via het uitzendbureau, nu op een UT-contract. De eerste dag hier wist ik het al: dit is mijn ideale baan. De mensen, het werk – het spreekt me allemaal aan. We gaan hier collegiaal met elkaar om en ik merk niets van hiërarchie. Na de LTS heb ik een heel aantal werkgevers gehad en praktisch overal is het me goed bevallen. Maar de UT steekt er echt bovenuit; ik ga elke dag fluitend naar mijn werk.'

Samen sleutelen

'Ik ben getrouwd en heb een thuiswonende zoon van 18 en een dochter van 23, die inmiddels is uitgevlogen. In 2008 hebben we een huis in Gronau gekocht, omdat we wat meer ruimte om ons heen wilden. Samen met mijn zoon sleutel ik aan onze auto's. Dat was een soort liefhebberij, maar tegenwoordig een noodzakelijk kwaad. De auto's mankeren regelmatig iets. Daarnaast geniet ik van alle genres muziek en probeer ik af en toe te drummen. Ook dat kan in de Vrijhof.'

COLUMN

NIELS BAAS, DOCENT COMMUNICATIEWETENSCHAP

TWEEDEHANDS LEVEN

Bij dezen een column over een tweedehands inzicht van me. Het komt namelijk van Osho, een inspirational leader. Osho stelt dat wij mensen eigenlijk grotendeels tweedehands leven en ik denk dat dat waar is. Vaak leven we volgens hem zelfs niet eens tweedehands, maar met nog veel meer stappen ertussen. Hoeveel van je ideeën over jezelf, over de wereld, over wat goed en wat slecht is (als beide al zouden bestaan) komen eigenlijk direct van jou? En hoeveel van die ideeën heb je van anderen, omdat je ze ooit zo geleerd hebt, omdat je verteld is dat het zo hoort? Weet je eigenlijk wel wat je écht zelf wilt? Osho stelt dat je alleen écht leeft als je JOUW weg volgt. Alleen.. we zijn als mensen gewend de regels te volgen. We doen wat de crowd doet. Iedereen loopt dat pad, dus dan zal dat wel de goede weg zijn, toch? Maar is dat ook zo? Of volg je dan enkel de kudde in plaats van het

echte, kleurrijke pad te volgen dat jij zou kunnen leven. Alleen jij, met jouw innerlijke stem, met jouw intuïtie, kent je eigen pad. En om dat te volgen is moed nodig. Moed om te zeggen: 'Ik volg mijn eigen weg, ook al zeggen mijn vrienden, mijn familie, mijn religie, mijn leraren, mijn spirituele boeken iets anders. De wegen worden dan misschien smaller, lopen mogelijk langs steile afgronden of juist door prachtige velden en kleurrijke landschappen. En kom je anderen tegen? Of wandel je alleen? Dat weet je van tevoren niet, dat is het onbekende. Je eigen pad gaan kan betekenen dat je een

enkele jaren lang een eenzame weg volgt. Maar ik kan je garanderen dat dat de meest bevredigende route is van allemaal. Wij zijn als mensen gemaakt om ons eigen leven te creëren, te leven, te ervaren! Niet om te doen wat al duizenden jaren wordt gedaan. Aan jou de keuze: volg je eeuwenoude patronen en leef je tweedehands, of kies je voor waar je hart warm van wordt en ga je zelf leven?

'Weet je eigenlijk wel wat je écht zelf wilt?'

CHEAP TRICK

Je hebt fans en je hebt superfans. Anneke Vloon, secretaresse bij het TCP Language Centre en bij het SACC schaart zich, waar het de rockband Cheap Trick betreft, in die laatste categorie.

‘Mijn liefde voor Cheap Trick is begonnen in 1978. Ik was een jaar of twaalf en hoorde voor het eerst ‘I want you to want me’ op de radio. Ik ben meteen naar Popeye, een platenzaak in Hengelo, gerend en heb alles gekocht wat ik van Cheap Trick kon vinden. Daarna was het hek van de dam. Zat ik opeens midden in de nacht concerten van het tv-programma Rock Palast op te nemen met een microfoon en cassette-recorder. Toen Cheap Trick een jaar later naar Zwolle kwam mocht ik er niet heen van mijn ouders. Ik was te jong, vonden ze. Het is ze inmiddels vergeven, maar wat was ik boos.’

Uiteindelijk lukte het Anneke toch om haar idolen live te zien. ‘Het eerste concert dat ik meemaakte was op 18 maart 1989 in het Amerikaanse Fort Lauderdale. Ik werkte daar destijds en had voor honderd dollar via via een kaartje weten te bemachtigen. Ontzettend veel geld voor mij toen, maar ik stond wel vlak voor het podium.’

Inmiddels heeft Anneke de band naar eigen zeggen twaalf of dertien keer live zien optreden. Een van de hoogtepunten kwam eind jaren negentig in Amsterdam. ‘Cheap Trick speelde in de Melkweg, maar voor het concert besloten mijn man en ik nog even een wandelingetje te maken. Op het Leidsche Plein zag ik toen opeens Robin Zander, leadzanger van de band. Ik durfde hem eigenlijk niet goed te benaderen, maar heb uiteindelijk toch de moed bijeenge-raapt. Mijn man maakte een foto van ons en tijdens het concert zwaaide Robin nog naar me. Ontzettend bijzonder.’

Waarom de muziek van Cheap Trick zo bijzonder voor haar is? Volgens Anneke is dat vrij simpel: ‘Op muzikaal gebied doet Cheap Trick veel verschillende dingen, maar zodra je een nummer hoort weet je direct dat zij het zijn. Verder word ik gewoon ontzettend blij van hun muziek. ‘I want you to want me’ bijvoorbeeld vind ik zeker niet het beste wat Cheap Trick ooit heeft uitgebracht, maar als ik dat nummer hoor krijgt mijn humeur ogenblikkelijk een boost.’

RECTOR

'Dames en heren, dit is 'm dan', lijkt Ed Brinksma te willen zeggen. De rector en kersverse Officier in de Orde van Oranje-Nassau draagt met een joviaal gebaar de macht over aan Thom Palstra. Het is 't einde van een tijdperk, en tegelijkertijd de start van iets nieuws. Wat de komende jaren en het nieuwe rectorship de UT zullen brengen moet nog blijken, maar uit de warme woorden die Brinksma zijn opvolger tijdens de dies natalis toesprak klinkt vertrouwen. 'Salve, rector magnifice iterumque salve!'

Over leven na je start-up

‘ONDERNEMEN GAAT MET VALLEN EN OPSTAAN’

Veel start-ups overleven de eerste drie jaar niet. En wat doe je dan? Geef je het op, of ga je aan de slag met een nieuw concept? UT-alumni en ex-start-uppers Herke Plantenga en Joost Diepenmaat vertellen over de lichte én donkere kanten van het ondernemerschap. ‘Ondernemen is als lopen door de mist.’

‘Zorg dat je zakelijk en privé alles op orde hebt’

Na zijn studie aan de UT stond Herke Plantenga (42) drie jaar achtereen in de Deloitte ‘Technology Fast50’, een ranking van de 50 snelst groeiende technologiebedrijven in Nederland. Zijn onderneming Virtu, een start-up webontwikkelaar, groeide uit tot datacenterspecialist. ‘We hadden de markt mee.’ En toch ging het mis. Na de succesvolle overname van Virtu door Equinix in september 2008 werd Plantenga general manager bij Webprint, een internetuitgever en foto-ontwikkelcentrale. ‘Maar vraag en klantcontact bleven achter bij het aanbod. Overigens dateerde dat recept voor ondergang al van vóór mijn aantreden.’ Plantenga botste vaak met de eigenaar/oprichter: ‘Als je als ondernemer niet aan het roer staat, kun

je weinig uitrichten. Toen kort daarna de grootste klant van Webprint afhaakte, bleek dat er helemaal geen persoonlijk contact tussen beide directies was geweest.’ Anderhalf jaar later liep Plantenga bij Helderberg Shared Services, een boekhoudplatform voor accountants en ondernemers, tegen een ander probleem aan: ‘De organisatie was niet helemaal op orde; één reden daarvoor was dat ikzelf in scheiding lag. Als de mens niet klopt, lopen ook de zaken mis.’

Niet zeiken, loslaten!

Ook Joost Diepenmaat (33) beleefde ooit een flinke teleurstelling. Dat was met studentenbedrijf YabOffer, een internetveiling waarbij à la Aalsmeer de productprijs daalt: ‘Het viel niet waar het zou moeten vallen. Dan moet je niet te lang nadenken, dan is het ‘niet zeiken, loslaten!’ Want ook met je voeten in de

drek kun je wat leren: 'Wie wil ik zijn? En wat wil ik wèl doen?' Je leert op scherp te staan.' Diepenmaat stelt dat zekerheden de vijand van iedere ondernemer zijn: 'Want wat nu werkt, werkt morgen misschien niet. Je moet durven bewegen; frustratie kan tot nieuwe inzichten leiden. Je springt in een gat. En vaak blijkt de bodem helemaal niet zo diep. Zoals Pippi Langkous al zei: 'Ik heb het nog nooit gedaan, daarom denk ik dat ik het wel kan.' Volgens Diepenmaat is het ook belangrijk dat je de doelen waarmee je als ondernemer gestart bent, los kunt laten. 'Michiel Muller, van Tango, zei ooit: 'Je moet een oorspronkelijk idee niet in beton gieten.' Een idee kan zich met goede feedback via plan B vaak veel verder ontwikkelen, met betere resultaten.' Anno 2016 is Diepenmaat zeer succesvol met Moneybird, een online boekhoudpakket voor zzp'ers en het mkb. Moneybird bedient meer dan 100.000 klanten en staat als 'scale-up' in Deloitte's 'Technology Fast50'-ranking genoteerd. 'Moneybird begon als start-up van mij en twee anderen, tijdens mijn studie Computer Science aan de UT. Toen het twee jaar later succesvol werd... euforie! Maar in 2008 verdiende ik nog maar duizend euro per maand.' Herke Plantenga herkent dit: 'Ook bij Virtu ging er de eerste twee jaar meer geld uit dan dat er in

kwam.' Hij herpakte zich na de eerdere teleurstelling bij Europa's leidende hostingprovider LeaseWeb, waarna hij in mei 2016 eigenaar/directeur werd van hostingbedrijf NovoServe. 'Hoofddoel is nu een grote speler op de Duitse markt te worden, met 25 miljoen omzet.'

Alles op orde

Plantenga benadrukt dat het minder belangrijk is wáár je zaken doet, als wel hoe je met mensen omgaat. 'Op de belangrijkste factor voor succes - de markt - kun je als ondernemer weinig invloed uitoefenen. Maar zorg wel dat je zakelijk én privé alles op orde hebt. En wees open en eerlijk over problemen. Niet bang zijn om hulp te vragen - en te geven.' Ook Diepenmaat noemt eerlijkheid, openheid en transparantie als kernwaarden. Hij prijst Twente om het goede ecosysteem, de goede mensen en de IT. 'Maar goede ondernemers vinden overal hun weg.' Tenslotte verwijst hij naar co-founder van Uber, Travis Kalanick, die ondernemen karakteriseerde als 'door de mist lopen'. 'Het advies is dus: kleine stapjes, niet te hard lopen.' Plantenga: 'Ondernemen gaat met vallen en opstaan. Maar de zakelijke interactie met mensen geeft mij zoveel energie. En áls het dan gaat lopen: geweldig!' |

'Wat nu werkt, werkt morgen misschien niet'

FAIL FAST, FAIL OFTEN

UT-gastdocent Jan-Willem van Beek (Nyenrode Business Universiteit) stelt dat Nederland meer innovatiehotspots en start-up hubs (220) heeft dan werkelijk innovatieve start-ups (200). Daarvan blijkt vijf tot tien procent uiteindelijk succesvol: dus 10-20 start-ups. Van Beeks suggestie: 'Een Start-up Fail Festival, met een fijne line-up van start-ups en eerlijke corporates die vertellen over hun fouten en wat ze daaruit willen leren.' ('Fail fast, fail often' is de slogan van Silicon Valley)

Manusje-van-alles André de Brouwer trots op zijn werk voor de UT

‘DE CAMPUS IS EEN UNIEK VISITEKAARTJE’

Geen dag op de campus is hetzelfde voor contractmanager terrein André de Brouwer. En hij zou ook niet anders willen. ‘Als het saai wordt, dan ben ik weg.’ Maar saai is het allerminst voor het manusje-van-alles van de UT. Een gesprek met een nuchtere, trotse teamspeler, die het allerminst schuwt de handen uit de mouwen te steken.

Hoe De Brouwer in elkaar steekt zie je in een oogopslag bij binnenkomst van het Paviljoen, de thuisbasis van het Facilitair Bedrijf én van De Brouwer. Hij overlegt in een kamertje, achterover leunend, z'n armen over elkaar gevouwen. Dan zwaait hij en enkele minuten later komt hij aangesneld – overhemd strak ingestopt in de spijkerbroek. Daaronder prijkt een paar versleten, ietwat modderige laarzen. ‘Ik ben vanmorgen op de bouw geweest’, klinkt het bijna verontschuldigend. De Brouwer doelt op de verbouwingen van de Technohal en de Hogekamp, twee gebouwen op de UT waar het de komende jaren bepaald niet stil zal blijven. En omdat de experimenten in het NanoLab niet verstoord mogen worden door de trillingen die de sloop veroorzaken, moet deze nauwlettend in de gaten worden gehouden. Niet alleen door uiterst gevoelige meetapparatuur, maar ook door De Brouwer. ‘Nu blijkt dat de werkzaamheden bij de Hogekamp dusdanige trillingen veroorzaken dat die bij het NanoLab tegen de limiet aankomen’, vertelt De Brouwer. ‘Dus ben ik met de verantwoordelijke aannemer in gesprek gegaan om dat in de toekomst te voorkomen. Het mag natuurlijk niet zo zijn dat een neerploffende container vijfhonderd de boel verpest in het NanoLab.’

Vast rondje

Om zeven uur 's ochtends maakt De Brouwer (49) altijd zijn vaste rondje over de campus. Daarna kan het alle kanten op: een kijkje nemen, overleggen, problemen oplossen – door hemzelf of door iemand anders – het is voor hem aan de orde van de dag. En nacht. Want bij een zware storm, zoals een half jaar geleden, springt hij om drie uur 's nachts zijn bed uit om zich naar de campus te spoeden. ‘Dat hoort er gewoon bij’, zegt hij bloedserieus. Daarna, lachend: ‘Nee, een negen-tot-vijfmentaliteit heb ik niet echt.’ In 2007 trad De Brouwer in dienst bij het Facilitair Bedrijf. Zes jaar daarvoor was hij begonnen als groenaannemer. Eenmaal contractmanager terrein bij het Facilitair Bedrijf werd het al snel meer dan groen alleen. Bestratingen, riolering, verlichting, parkeersensoren, sportvelden... je kunt het zo gek niet bedenken of De Brouwer is er in zijn bijna tienjarige dienstverband met licht of zwaar gereedschap aan te pas gekomen. Onmisbaar daarbij is zijn robuuste mobiele telefoon, waarop De Brouwer ook tijdens het interview enkele keren wordt gebeld. En natuurlijk kan hij het niet laten om direct op te nemen. ‘Gisteren was ik toevallig een dag vrij, maar terwijl ik met mijn vrouw kleren aan het kopen was, stond ik in de winkel te bellen ▶

over borden die bij de Technohal opgehangen moeten worden. Dan krijg ik te horen dat ik altijd wel bereikbaar ben. Tja, dat zit ook een beetje in de aard van het beestje, hoe vervelend mijn vrouw het ook vindt op zulke momenten.'

Mat uitrollen

Wat André de Brouwer nog meer kenmerkt? 'Ik probeer altijd een teamspeler te zijn. Die houding zie ik trouwens terug bij het hele Facilitair Bedrijf en is de laatste jaren alleen nog maar sterker geworden. Je bent er met z'n allen verantwoordelijk voor om de campus te onderhouden en te beheren, samen met andere ondersteunende diensten. Wij zijn een groep mensen die het moet hebben van het dienstbaar zijn, wij zijn er om de mat uit te rollen voor college van bestuur, hoogleraren en instituten. Met elkaar moeten we ook de cultuur uitdragen, laten zien wat we zijn. En dat geeft mij een enorm trots gevoel dat ik hier mag werken. De campus is een uniek visitekaartje, dat we moeten blijven verbeteren.'

Hij vindt pinetum De Horstlanden (tussen de Horst en Hengelosestraat) de mooiste plek op de campus. 'Vanuit mijn achtergrond als hovenier. Het is een prachtige verzameling coniferen uit verschillende landen. Al het groen op de campus is me trouwens dierbaar; dat maakt het mede zo bijzonder hier. Het groen is het ook meer dan waard om in stand te houden.'

Behalve van plekken en planten geniet De Brouwer ook van de mensen op de UT. Hij haalt energie uit het samenwerken, zeker ook met studenten. 'Kijken wat je met elkaar, voor elkaar kunt krijgen, dat is belangrijk.' Of het nu gaat om een steiger voor de roeiers van Euros, de sportvelden en de atletiekbaan die op de schop moesten, een cv-ketel met kalkaanslag in een studentenwoning of lekbakken voor het solarteam... De Brouwer wil helpen waar hij kan. 'Nee, ik doe niet alles alleen. Maar ik wil er wel bij zijn, weten wat er gebeurt.'

Recht voor zijn raap

In die gedrevenheid loopt hij ook weleens tegen teurstellingen aan. 'Ik heb er gigantisch de schurft aan als mensen alleen maar naar anderen kijken en zelf geen initiatief nemen. Het is vaker wel dan niet goed om dingen gewoon aan te pakken. Niet eromheen lullen, maar samen de handschoenen opnemen.' De Brouwer vervolgt: 'Ik ben nogal recht voor zijn raap, dat weet ik. En dat wordt niet altijd gewaardeerd. Maar ik ga ook geen beloftes doen die ik niet na kan komen.' Daarmee doelt hij op gevallen waarbij studenten bijvoorbeeld in een vijver willen zwemmen of op een feestje bij de campuswoningen dat uit de hand dreigde te lopen. 'In dat laatste geval kon het qua veiligheid absoluut niet meer. Natuurlijk waren die jongens kwaad toen ik in eerste instantie zei dat het feest niet door kon gaan. Maar we hebben wel samen

kunnen zorgen voor nieuwe, veilige tenten, zodat het feest toch gewoon kon plaatshebben. Zo kan het ook. We zijn als UT-gemeenschap een grote familie en ik wil dat ook graag koesteren, al zijn er momenten dat dit eenheidsgevoel aangetast wordt.'

Hechte familie

De Brouwer is geboren en getogen in het Twentse dorp Bentelo. Hij woont nu op een boerderijtje in het buurtschap Zeldam, een paar kilometer verderop. Samen met zijn vrouw Mathilde en zijn 17-jarige zoon. De twee dochters zijn het huis al uit, maar De Brouwer heeft ze maar wat graag over de vloer. 'Een echte, hechte familie zijn, dat is heel belangrijk voor me. Ik kan heel erg genieten van de momenten dat iedereen aan de eettafel zit.' Maar na zo'n moment met zijn gezin is De Brouwer, ondanks regen of kou, het liefst buiten in de weer, bijvoorbeeld om blad te blazen. Of hij is in zijn geboortedorp Bentelo te vinden, waar hij als vrijwillig bestuurslid van Stichting De Pol het gelijknamige Bentelose sport- en gemeenschapscentrum beheert.

In 2010 was hij prins van de plaatselijke carnavalsvereniging Hagmöll'n Lummels. De aftrap voor het nieuwe carnavalsseizoen is net achter de rug. 'Het gaat niet alleen om dat ene feestweekend in het voorjaar, maar om een halfjaar samen zijn en gezelligheid.' Het mag duidelijk zijn, of het nu gaat om sport, carnaval of gemoedelijkheid... De Brouwers hart ligt onomstotelijk in Bentelo. Op den duur wil hij daar dan ook maar wat graag weer naar terug verhuizen.

Engelse taal

Ambities heeft hij ook nog genoeg. Een daarvan is de Engelse taal beter onder de knie krijgen. Want ook in een internationale gemeenschap wil De Brouwer voor iedereen een aanspreekpunt kunnen zijn. En wat als hij zelf de scepter zou zwaaien op de UT? 'Ik zou de sport- en cultuuraccommodaties helemaal optimaliseren. Nieuwe velden, ook voor nieuwe sporten, een groot bioscoopscherm in het Openluchttheater, noem het maar op. Studenten, sport en cultuur horen gewoon bij elkaar. Daarnaast spreekt het idee van de Living Smart Campus – in wat voor hoedanigheid dan ook – me enorm aan. Daar willen we veel meer bij betrokken worden. Als Facilitair Bedrijf kunnen we zó veel betekenen om de campus nog meer een uithangbord te maken van al het bijzondere dat hier gebeurt.' Maar eerst moet de handhaving van de politie op de campus volgens De Brouwer verbeteren. 'Aan de Campuslaan wordt zo veel kapotgemaakt door studenten; de reparaties beginnen aan te voelen als water naar zee dragen. Studenten realiseren zich onvoldoende dat dit soort vandalisme kan leiden tot een strafblad. Kijk, een lolletje op z'n tijd is leuk, maar vernielingen gaan gewoon te ver. Ze moesten eens weten wat we allemaal voor ze doen...'

'Nee, een negen-tot-vijf-mentaliteit heb ik niet echt'

ZWERKBAL

De meesten van ons kennen quidditch, of zwerkbal, zoals het in het Nederlands ook wel wordt genoemd, voornamelijk uit de Harry Potter-boeken en -films. Maar deze sport kun je nu ook zelf beoefenen, bij de Twentse Thestrals in Enschede. 'Quidditch is de laatste jaren uitgegroeid tot een serieuze sport. Het lijkt op een combinatie van handbal, trefbal en rugby', legt Peter Hooijschuur van de Twentse Thestrals uit.

Quidditch wordt gespeeld met twee teams, die uit zeven spelers bestaan: drie chasers, twee beaters, een keeper en een seeker. De chasers proberen te scoren door een volleybal door één van de drie ringen van de tegenpartij te gooien. Tegelijkertijd proberen de beaters spelers van de tegenpartij te raken met een softbal. Als iemand geraakt wordt moet hij van zijn bezem, die de spelers tijdens het spel altijd tussen hun benen moeten houden, afstappen en teruggaan naar zijn eigen doel.

De taak van de seeker is om de snitch, een speler zonder bezem, die na minimaal zeventien minuten het veld op komt, te pakken. 'Doordat er zoveel tegelijk gebeurt is quidditch een chaotische sport, maar dat maakt het juist leuk!' vindt Hooijschuur.

De Twentse Thestrals trainen elke woensdagavond op de campus naast het hockeyveld. 'De trainingen bestaan uit een warming-up, een technische of tactische oefening en natuurlijk het spelen van quidditch, want daar leer je het meeste van', vertelt Hooijschuur. 'Meestal komen er tussen de tien en vijftien mensen naar de trainingen. We hebben als beginnend team nog geen vaste verenigingsstructuur, dus iedereen kan vrijblijvend meedoen.'

COLUMN

DENNIS HANS, STUDENT TECHNISCHE GENEESKUNDE

ONS KIND WORDT VOLWASSEN

Gek eigenlijk. Nog geen vijftien jaar geleden kon je thuis niet bellen en internetten tegelijk. Tien jaar terug was het ondenkbaar dat je een mobieltje kon besturen zonder knopjes. En nu zitten we alweer te wachten op nóg sneller mobiel internet. De ontwikkelingen blijven maar doorgaan. Websites in plaats van papier, streamingdiensten in plaats van cd's en tekstberichtjes in plaats van mondelinge contacten.... al het oude, bekende wordt steeds meer overgenomen. En dat in een korte tijdsspanne.

Misschien wel een te korte. Want is de maatschappij wel volledig meegegroeid met de ontwikkelingen of zijn we overdonderd door al het nieuwe? En hebben we wel door wat al deze vernieuwingen met zich meebrengen? De techniek is in haar puberteit. De maatschappij ziet deze snelgroeïende puber echter nog steeds als een schattige tienjarige. Volledig overtuigd van haar

onschuld. Maar stiekem weet deze tiener meer dan de volwassene denkt. Ze is groter, slimmer én achterbakser. Daar zitten we dus fout.

Is het een probleem dat dit kind opgroeit? Kunnen we er wat aan veranderen? Nee, tuurlijk niet. Je wilt haar juist groot zien worden. Dat is het doel, dat is wat je ermee voorhebt. Maar stop dan wel met haar te behandelen als een klein kind! Want onschuldig is dit

meisje allang niet meer. Ze doet meer dan je durft te denken, kan meer dan je ooit durfde te dromen, weet meer dan je lief is. Dat moet de maatschappij zien. Anders wordt het

'Techniek wordt steeds mooier, en gevaarlijker'

alleen maar erger.

Techniek is mooi. En ze wordt steeds mooier, en gevaarlijker. Laten we dat dan ook onderkennen! Ga er verantwoordelijk mee om. Dit moet wel vanuit de maatschappij komen, want de techniek zelf gaat het niet doen. Nog maar vijf jaar en dan is ze volwassen. Zijn we hierop voorbereid?

BOEKEN 'SUPERSTUDENT'

Wist je dat het voor iedereen mogelijk is om beter te worden in studeren? Ook jij kan goede cijfers halen.' De samenvatting op de achterkant van Olav Schewe's boek bevat geen geringe belofte: iedereen kan met behulp van zijn boek een 'superstudent' worden. Maar maakt Schewe die claim ook waar? Aangezien geen enkele student hetzelfde is of dezelfde ondersteuning nodig heeft, is dat waarschijnlijk aan het individu. Wat echter buiten kijf staat is dat 'Superstudent' nuttige adviezen biedt.

Om bij het begin te beginnen, de inhoudsopgave is helder. Het boek is opgedeeld in drie delen. Deel 1 gaat over effectief studeren, deel 2 houdt zich bezig met toetsing, en deel 3 gaat met name over motivatie en omgaan met stress. De hoofdstukken zijn vrij kort en worden hier en daar met infographics en interviews ondersteund. Voor de luie lezer is er aan het eind van elk deel zelfs een samenvatting van de voorafgaande hoofdstukken.

Wat de inhoud betreft is 'Superstudent' best handig. Hier en daar worden open deuren ingetrapt (een goede planning is uiteraard belangrijk en zonder voldoende slaap presteer je tijdens een tentamen natuurlijk slechter dan normaal), maar er komen ook minder voor de hand liggende tips aan bod. Schewe gaat bijvoorbeeld uitgebreid in op verschillende lees- en geheugentechnieken, en op manieren om effectief aantekeningen te maken.

Al met al is 'Superstudent' een overzichtelijk self-help-boek. Hier en daar komt wat voor de hand liggende of uitgekauwde informatie voorbij, maar het boek bevat zeker ook handige tips en aanbevelingen. Of je er daadwerkelijk een 'superstudent' van wordt is de vraag, maar de gemiddelde student kan er best wat aan hebben.

beoordeling

- advertentie -

- advertentie -

BEN JIJ DE VOLGENDE?

Adverteer in de carrièrespecial van maart 2017 en bereik daarmee ruim 8000 studenten en de laatste generatie afstudeerders vanaf 2011.

Meer informatie: Sandra Pool
s.pool@utwente.nl | 0614475254

‘Water shortage is a big issue in Iran. That is why it is important to make the optimal decisions regarding water allocation - to every single tree,’ Milad Mahour explains why he developed a method able to detect individual trees using satellite images.

Milad Mahour, originally from Iran, is a PhD candidate at the ITC faculty of the University of Twente. His overall research is focused on supporting decision makers and farm managers with suggestions and recommendations for water requirement. In his recent paper, titled ‘Tree detection in orchards from VHR satellite images using scale-space theory’, Mahour showed how detailed and reliable information is extracted from Very High Resolution (VHR) satellite images to detect individual trees.

Method can detect every single tree

Why is detecting individual trees so important? ‘The

study focused on the Ghazvin area in Iran, which is an important agricultural area of about 400 km², where more than 70% of the food supply for Teheran comes from,’ begins Mahour. ‘This area has one of the oldest advanced irrigation networks in the world, but water scarcity is a problem there. Each individual tree there has a value, and so it is necessary to monitor changes in each and every tree. Accurately detecting the tree boundary allows us to detect the water supply for the tree.’

Mahour’s study involved two orchards with trees of different types, sizes and planting patterns. ‘We included orchards with peach and walnut trees, which are important sources of nutrition as well as of wood,’ says Mahour. ‘Our goal was to automati-

Milad Mahour (ITC) develops method for tree detection

'EACH TREE IS VALUABLE'

cally detect the canopy of trees using VHR satellite images. We conducted the study in the middle of the growing season, when there are a lot of adjacent interlocks between the trees, but the method worked excellently and we were able to detect basically every single tree. Such a tree detection can be very useful if combined with irrigation management.'

Lots of math, programming and physics

Based on this method, it is possible to automatically extract information on crops and tree health, water requirements and to continually monitor changes in the orchards or elsewhere. 'Thanks to the remotely sensed data, we can quickly detect problems with irrigation techniques, not to mention that this method is cheaper and less time-consuming,' clarifies Mahour. 'Although this application focused on agricultural area in relation to food security, this method can be applied to any other area in the world, including urban areas, because it detects trees and

trees only. There is a lot of math, programming and physics behind the method.'

Was there a particular reason why Mahour chose the mentioned agricultural area in Iran? 'Iran is my country and I love my country, so I believe I should use my scientific skills to further improve it,' he says. 'Besides, I know the area very well, because I worked there on a national agricultural project. I know how vital this area is and that there is a problem with water shortage, so I want to use this method for really optimal water allocation. Although you don't need this application here in the Netherlands, for example, it is important to me that the method is now available and scientists anywhere can use it.'

Milad Mahour's study, co-authored by Alfred Stein and Valentyn Tolpekin, has already gained international recognition. In fact, it won the award for the best student paper at Image and Signal Processing for Remote Sensing of SPIE Remote Sensing conference 2016 in Edinburgh, United Kingdom. |

'Tree detection can be very useful if combined with irrigation management'

A DAY IN THE LIFE OF... UT NIEUWS

Have you ever wondered what we do every day besides writing articles? As this is the last edition of the UT Nieuws magazine as we currently know it, we would like to give you a little peek into our daily activities. This is a typical day in the life of the UT Nieuws team.

9:00

In our office in the Vrijhof building, we start every day with a morning meeting, where we discuss the current issues and decide what we should focus on, who should write which article and when.

10:00

Interviews are naturally a big part of our job. Nearly every day, we interview UT students, researchers and many others in order to gain insight into various topics and acquire material for our articles.

10:30

We make sure to also attend important university meetings, such as the regular meetings of the University Council, which provide us with great background information about the running of the UT.

11:30

We of course need to prepare many articles every day, and so we spend a lot of time in front of the computer, whether we are writing articles for our website and magazines, researching topics or sending emails.

Our graphic designer comes several times a month to help us prepare our printed publications like this monthly magazine or our magazine specials. This is the time for editing and making last-minute corrections.

Once the magazine is ready, our student team is kind enough to distribute its copies all over the UT campus.

Lately, we have also been busy with brainstorming sessions regarding our new identity. We collaborate with a design studio, which is helping us to make exciting changes.

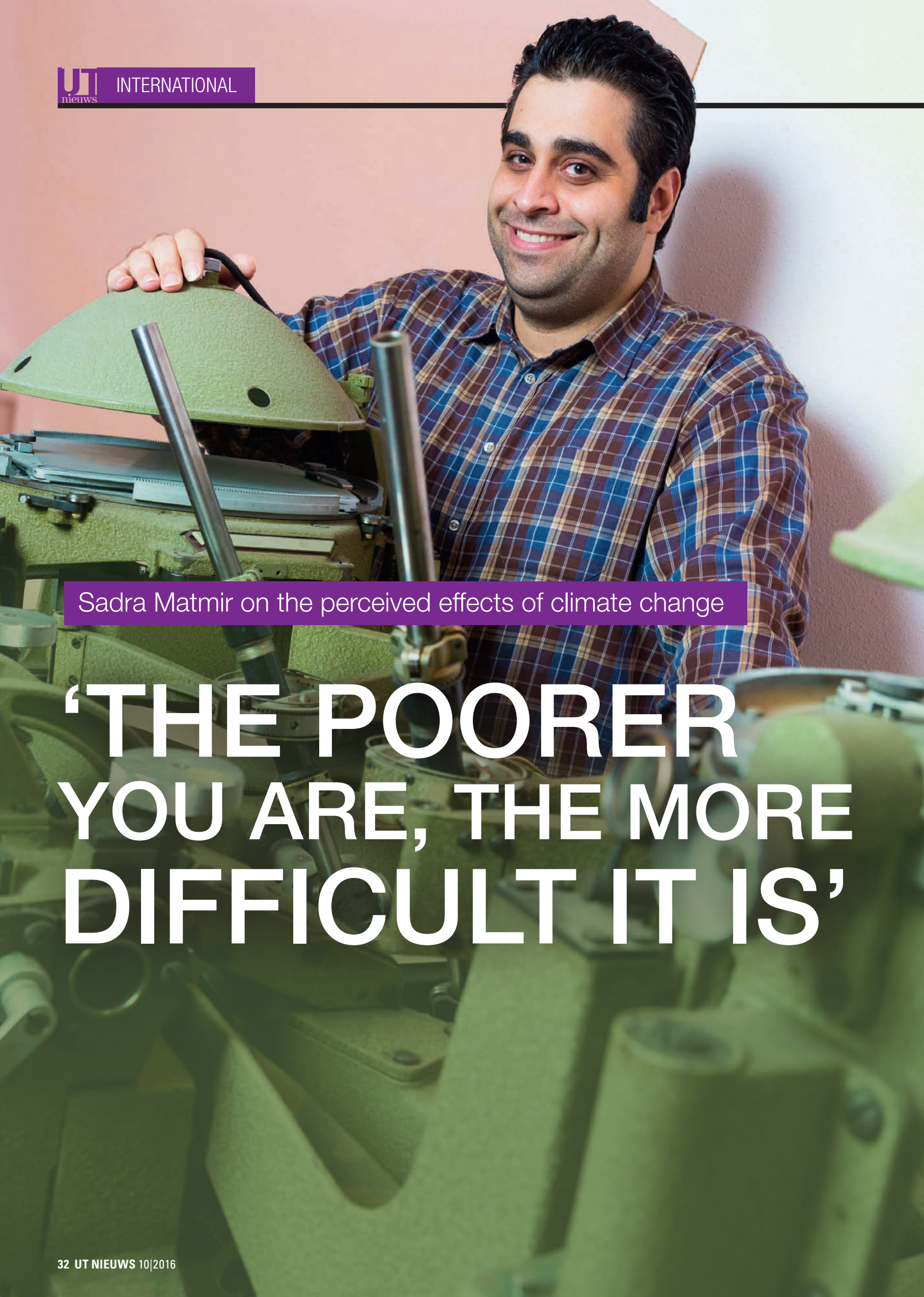
Our job is to report about everything that is happening at the University of Twente, we therefore attend many local events and activities.

Making sure that our articles are accompanied by proper photos is also a part of our job description. Sometimes we are even present at the photo shoots, such as the ones for this photo story.

Although we sometimes need to work late, 5 p.m. is usually the right time to leave the office and get some energy for another full day of work.

Sadra Matmir on the perceived effects of climate change

**‘THE POORER
YOU ARE, THE MORE
DIFFICULT IT IS’**

Climate change continues to be a hot issue, but is often debated in terms of how it affects natural phenomena or biodiversity. To fill part of that gap, Master's student Sadra Matmir (ITC) explores how city folk in New York experience the impacts of heat waves, as one of the main hazards caused by climate change.

From satellite images to computing modeling, your faculty is known for its ability to use technology to measure changes on the earth's surface and the atmosphere surrounding it. So why does your research explore the way 'common' people in cities experience climate change?

'There is a lot of scientific debate going on when it comes to climate change and a lot of research is undertaken. But policymakers are not just motivated by the insights of academics; an even more important drive for them to make changes are the needs of their constituents. So, if you want policymakers to act on climate change, it's helpful for them to know how citizens feel it affects them. At the same time, it can be good to know if these perceived effects really exist and what shape they take.'

'Meanwhile, on a global scale it's visible that poor people are more affected by climate change, because they have less means to fight its effects. To find out if this gap also exists in cities, I examine, together with other researchers in the project, whether people from different socio-economic backgrounds and classes feel differently affected by climate change. Moreover, we use citizens' perceptions and frames of reference on the impacts of heat waves to try and develop suitable adaptation options.'

Why does your research focus on New York City rather than, for instance, Amsterdam?

'As a large, densely populated and highly built up city, New York represents an excellent test case to find out more about the intersection of climate change and cities. Moreover, our research fills an important research gap: Heat waves are one of the major hazards which threaten the city, but municipal plans and academic research in New York City on climate change adaptation mainly focus on floods and coastal storms. But even though heat waves don't look like serious natural disasters, they actually kill far more people than earthquakes or tornadoes do.'

'There were also practical considerations guiding the choice for New York City. My now supervisor Diana Reckien had already conducted a survey for Columbia University among New York residents, to collect information on how different social groups in New York

City experience extreme weather events and what kind of adaptation options are most feasible to reduce the perceived burden of weather extremes on different social groups. My supervisor at ITC, Johannes Flacke, got interested in working with these valuable data and analyzing them to gain more of an insight into adaptation options for various income groups during heat waves.'

Why is it so important to study the effects of climate change on cities, including the possible rise in heat waves?

'Over half of the world's population now live in cities. When these urban areas are increasingly hit by hazards like heat waves, inland floods, sea level rise and storm surges due to climate change, a large number of people, property and infrastructure is at risk. Moreover, temperatures in cities are generally higher than in surrounding countryside, making the effects of a heat wave even more severe. To give an example of the health effects, more people die during a heat wave, particularly older people. But there are also usually more conflicts and clashes between people. Meanwhile, higher temperatures may affect drinking water and energy supply— in a time when people get extra thirsty and are keen to use fans or airco.'

How do the experiences of New Yorkers compare to existing knowledge on the social effects of climate change?

'So far, our research has shown that all income groups experience more health-problems and financial strain due to heat waves. But there were also differences between the groups. Citizens on a lower income, including those below the poverty line, were more worried about the future impacts of heat waves on their lives. Moreover, compared to medium- or high-income groups, people on a lower income were more concerned about the fate of parks and other public green spaces and asked for more investment to ensure these areas withstand heat waves. All in all, our results confirm that the poorer you are, the more difficult it is to cope with the impacts of climate change. This makes it extra important to devise ways in which the city had best adapt to, and prepare for, heat waves, thereby reflecting each income group's priorities.'

'Heat waves kill far more people than earthquakes or tornadoes do'

Hugo Albers

THROMBOSIS ON A CHIP

When doctors prescribe you medicine, there is an uncertainty whether the given drug will work on you. Hugo Albers is, however, working on a device that could change all that. He is developing an organ-on-a-chip, which can mimic a specific part of a human body, and could therefore be used for personalized medicine and testing of various drugs.

Hugo Albers' PhD project aims to study thrombosis by combining organ-on-a-chip research with stem cells. 'My focus is thrombosis-on-a-chip. My goal is to develop a model that fully represents a human artery, a device that can use cells, specific to the given body,' explains Albers. 'This can be accomplished by taking cells from a patient, for example skin cells, and reprogramming them to stem cells. This way we can 'copy' arteries of the person on the chip.'

Good alternative to animal testing

'This can be used for two main purposes: personalized medicine, because all factors of the body are represented on the device, which allows us to predict what would happen in your body and test how exactly different drugs would work on you,' continues Hugo Albers. 'Secondly, this device could serve as a tool for drug development and it could be a good alternative to animal testing. Actually, it represents the human body better than animals do.'

First step in Albers' research is to mimic thrombosis. 'Unlike a regular lab-on-a-chip, I wanted to make something that looks like a human body. So I'm using 3D printing and models from CAT scans to put the geometry of the

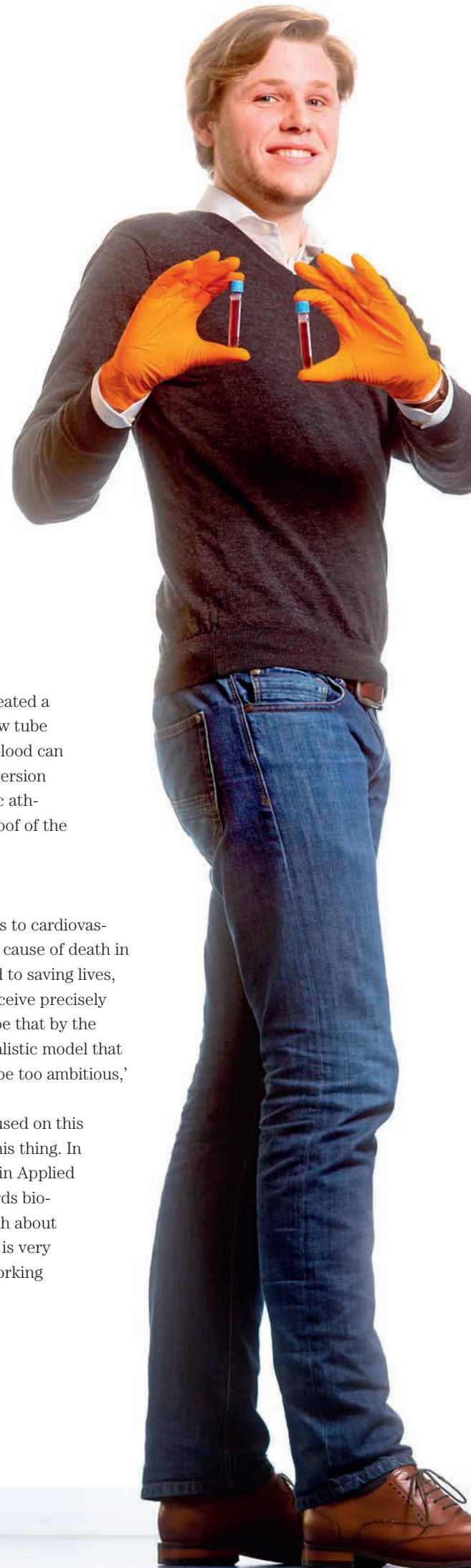
body in the chip,' describes Albers. 'I created a copy of a human artery, which is a hollow tube lined with human cells, through which blood can be pumped. This way I made a smaller version of a human artery and was able to mimic atherosclerosis, therewith providing the proof of the principle.'

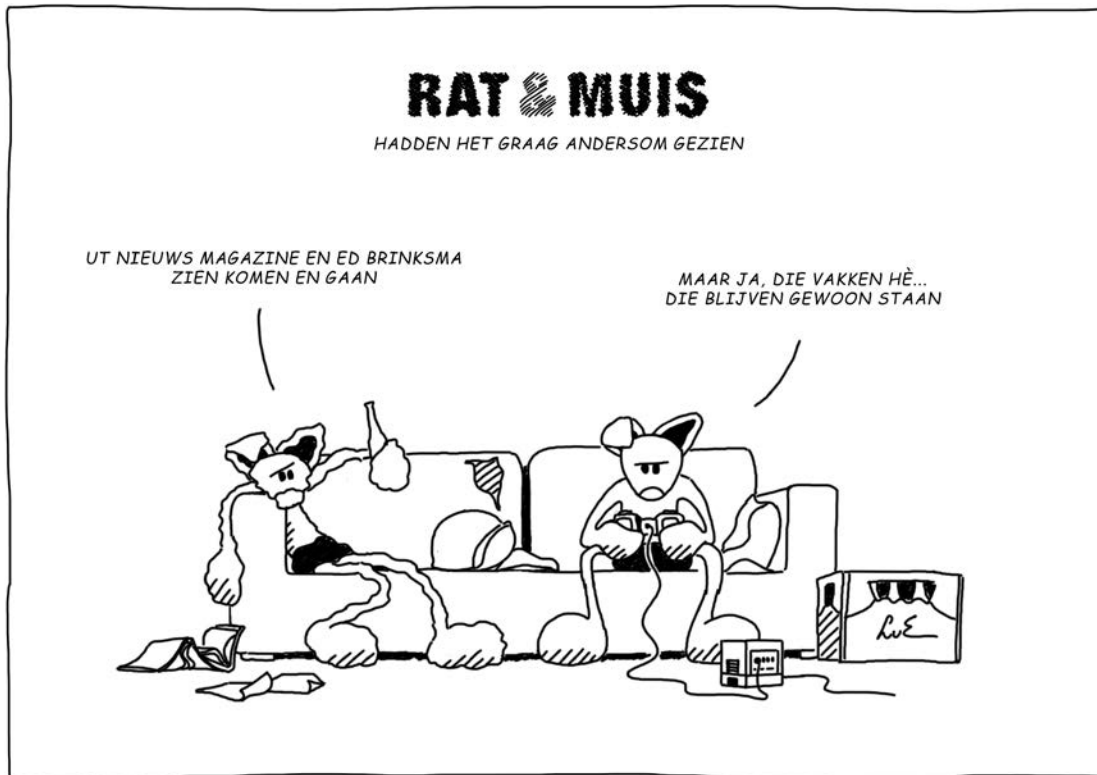
Saving lives

As Albers points out, thrombosis belongs to cardiovascular diseases and those are the leading cause of death in the world. His work could therefore lead to saving lives, because it could ensure that patients receive precisely the drugs and the dose they need. 'I hope that by the end of my PhD research I will have a realistic model that could be used in clinics, but that might be too ambitious,' says Albers.

Although his plans are now entirely focused on this organ-on-a-chip, biology wasn't always his thing. In fact, he was pursuing a Master's degree in Applied Physics when he decided to move towards biomedical applications. 'I didn't know much about biology, but the work at the BIOS group is very interdisciplinary and the problem I'm working on is very technical.'

PhDs are the backbone of our university. But who are they? Every month, we introduce another PhD candidate to you. This month: Hugo Albers, The BIOS Lab-on-a-Chip group.

LUUK VAN EWYJK

COLOFON

Onafhankelijk maandblad voor personeel en studenten van de Universiteit Twente. Jaargang 06. Verschijnt elke eerste donderdag van de maand op de campus; vrijdag/zaterdag buiten de UT.

Redactie-adres:

Gebouw De Vrijhof, kamers 535, 537, 539, 541, 543.
De Veltmaat 5, 7522 NM Enschede

Postadres:

Postbus 217, 7500 AE Enschede

Telefoon:

(053 – 489) 2029

E-mail:

info-utnieuws@utwente.nl

Adreswijzigingen:

Administratie-UTNieuws@utwente.nl

Internet:

http://www.utnieuws.nl

Redactie:

Maaïke Platvoet (hoofdredacteur), Ton Fiselier, Rense Kuipers, Sandra Pool, Rik Visschedijk.

Vaste medewerkers:

Marloes van Amerom, Niels Baas, Luuk van Ewijk, Kitty van Gerven, Dennis Hans, Michaela Nesvarova, Jolien van Sas, Enith Vlooswijk.

Foto's:

Rikkert Harink, Arjan Reef, Gijs van Ouwerkerk.

Redactieraad:

J.M. Luinstra, dr.ir. D. Lutters (voorzitter), prof. dr. A. Need.

Advertenties:

Bureau Van Vliet BV, tel. 023 – 5714745,
e-mail: zandvoort@bureauvanvliet.com

Vormgeving en realisatie:

SMG Groep, www.smg-groep.nl, Jeremiah Wetzel

Copyright UT Nieuws:

Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder toestemming van de hoofdredacteur artikelen schema's foto's of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen en/of openbaar te maken in enigerlei vorm of wijze.

WHAT'S NEXT?

Wat moet je absoluut niet missen de komende maand? Valt er nog iets leuks te beleven en wat is een interessante activiteit om in je agenda te zetten? De redactie van UT Nieuws maakt elke maand voor jou alvast een selectie. We zien je dan!

Afscheid Ed Brinksma

Wanneer: 2 december.

Voor wie: Studenten, medewerkers.

Locatie: Campus UT.

Informatie: Vertrekend rector Ed Brinksma krijgt een eeronde, afscheidsreceptie en – namens studenten – raveparty aangeboden op 2 december.

Groot UT-dictee der Nederlandse taal

Wanneer: 6 december.

Voor wie: Studenten, medewerkers, externe bezoekers.

Locatie: Waaiër 2.

Informatie: Wie is de beste speller van de UT? Studenten, medewerkers, prominenten en externen strijden deze avond om de eer. Het dictee is geschreven door Paul de Kuiper, oud-redacteur van UT Nieuws.

Nieuwjaarsreceptie

Wanneer: 9 januari.

Voor wie: Studenten, medewerkers.

Locatie: Vrijhof.

Informatie: De officiële inleiding van het nieuwe jaar voor UT'ers, met onder andere ontbijt, nieuwjaarstoespraak, optredens, prijzen en gadgets. En: UT Nieuws maakt zijn nieuwe naam bekend!

Science Battle

Wanneer: 12 januari.

Voor wie: Studenten, medewerkers, externe bezoekers.

Locatie: Amphitheater, Vrijhof.

Informatie: Promovendi presenteren hun promotieonderzoek binnen tien minuten. Het publiek bepaalt wie dit het beste doet.

Nederland valoriseert!

Wanneer: 23 januari.

Voor wie: (Potentiële) ondernemers.

Locatie: DesignLab, The Gallery.

Informatie: Een congres gericht op ondernemerschap en het vermarkten van kennis. Ook wordt de Young Startup Award 2016 uitgereikt.

Stukafest Enschede

Wanneer: 7 februari.

Voor wie: Studenten, medewerkers, externe bezoekers.

Locatie: Centrum Enschede.

Informatie: 18 studentenkamers in Enschede worden omgetoverd tot minitheaters voor dit studentenkamerfestival. Het eindfeest is in Atak.

EEN SPETTEREND **2017!**

Redactie UT Nieuws

